

Forår ved Mariager fjord

To gyldne sommerfugle fandt hinanden,
og otte gyldne vinger bar dem bort;
en lillebitte skovmus fandt en anden,
og de — nå ja, de fristedes af fanden,
og livet er så altfor, altfor kort.

Madonna riede med silkeetråde
så fermt, at der føg trevler trindt omkring.
To spætter koblede så spættekåde,
at gøgen dydelig tog fat og spå'de
dem reden fuld af spættekåde ting.

Der skød primula og anemoner,
og der skød gøgeurt af jordens lænd
— der kom hundreder af millioner
af muntre, lattermilde blomsterkoner
og muntre, lattermilde blomstermænd.

For det var forår, og der var larmen
i hver en lysning af solens værk,
og på en græspude midt i varmen
sad smedens tøs knappet op for barmen
og sy'de løs på en lille særk.